
 METHODVS FORMANDI
 CONCIONEM.

Traetaturus pro concione textum Scripturae, primo omnium inspiciat & consideret eius scopum, quid & quorsum id dicatur, quid probare velit aut innuere. Iste scopus vel per se manifestus est ex textu: vel consideratur & eruitur ex antecedentibus & consequentibus.

Perspecto scopo, inde de exordio commodo cogitandum est.

Illud autem et si liberum & varium est, tamen plerunque petitur; 1, Ex re ipsa, ita ut illud affinitatem quandam habeat cum textu, qui tractandus est. 2, vel à dicto communiscriptura, vel alio, quod mox ad presentem textū est accommodandum. 3, vel à repetitione, ubi ea quæ in priori cōcione diximus, repetimus, ut auditoribus in mente reuocētur. 4, vel à connexione, ita ut ostendatur connexio, quomodo hic textus cum superioribus cohæreat.

Virtutes exordii hic etiam tenendæ. 1, Sint brevia. 2, Explicant breuiter textum propositum. 3, Sint domestica, hoc est, cum re quæ tractatur, coniuncta.

Exordio inuenito, Propositio textus perspicuis